

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

18. Feruenti aquâ Fides defensâ, hæresis vsta, miraculo item mirando,
non imitando.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

pentinum interitum expectat. Quid inde boni euenerit Gangulpho, in tractatu de Matrimonijs, dicemus. Hinc sanè constat, aquam etiam temperatam, vim comburendi diuinitus accepisse, & virum sanctum, ab hoc genere probationis non abhorruisse, vxoremque eius ad aquæ tribunal secutam, *condictitia actione* damnatam. Et nemo utique hic calumniæ caussa literam intendet, ut rem dicat malis artibus procuratam. Impius sit, qui de sancto talia suspicetur. Quid ergo? num omnibus licebit, quod licuit Sanctis? nequam. Scribuntur illorum vitæ, ut eorum virtutes, non ut miracula imitemur. Contrarium faciunt peruersi: mores illorum sugiunt, honores ambiunt. Hinc etiæ mulos vitæ paucos, plurimos habent dignitatis. At vera dignitas in vitæ integritate consistit, non in jactantia miraculorum. Quamuis & miraculis nonnullos Deus ornaret; sed ornat, quos vult, & cum cauillas habet, fidei miraculis conciliandi autoritatem.

XVIII.

S. Gregor.
Tur. lib. 1. de
glor. Martyr
cap. 81.

Qualem habuit, Diacono Catholico, cum Presbytero Ariano disputare, & ad fidei veritatem comprobandum, apud S. Gregorium Turonensem, sic prouocante: *Factus rei veritas approbetur, succendatur igni aneus, & in ferventi aqua annulus alicuius procyiat, qui verò eum susulerit ex unda ferventi; ille iustitiam consequi comprebetur.* Feruentior fuit huic animus, quam constantior; & fortasse scopus etiam melior, quam modus actionis. Hinc, ne fides succumberet, miraculo Deus censuit mentem nutantis corrigendam. Acceperat enim conditionem hæreticus. Sed Diaconus, ob precipitatam subito impetu sententiam, diffidentia tenuatus, nescio quibus vnguentis brachium manumque illeuit. Steterant iam vtrinque, ad judicium experiendum, accincti athletæ; cum hæreticus metu pallidus repente periculum subire detrectat: Catholicus verò brachium exserit, sed vnguentis delibutum. Quod ubi vidit alter, magnis vocibus, exclamauit: *Aduersarium magicis artibus, non Fidei, confidere dolum subesse, conditionem cadere.* Oritur altercatio: & ferè etiam scandalum. Nam & Catholici, qui confluxerant, dicebant, sibi id genus disputandi non placere; nec miracula artibus simulanda. Ita temeraria prouocatio propemodum in periculum maximum adduxisset religionis autoritatem. Tempus ergo fuit, ut Deus male coepit, bene finiret, ac fortiorem huic certamini

mini athletam succenturiaret. His itaque litigantibus superuenientia Diaconus alius ab urbe Rauenna, Hyacinthus nomine, scitansque, quod esset hoc altercatio; ut veritatem cognovit, nec moratus, extracto è vestimentis brachio, in anum dexteram mergit. Annulus autem, qui in ictus fuerat, erat valde leuis ac parvulus, nec minus ferebatur ab unda, quam vento ferri posset vel palea. Quem dū multumq; questum, infra unius horae spaciū reperit. Accendebarūt interea vehementer focus ille, sub dolio, quod validius feruens non facile posset assequi annulus a manu querentis; extractusq; tandem. Nil diaconus sensit in carne sua: sed potius protestatur, in iuso esse frigidum aneum; in summitate vero calorem et poris modici continentem. Quod cernens hereticus valde confusus injicit manum audax in anco, dicens: Praestabit mihi hoc fides mea. Iniecta manu protinus, usq; ad osium internodis, omnis caro liquefacta defluxit, & sic altercatio finem accepit. Facta hæc, nemo inficiatur: & facta, ingenti miraculo, agnoscimus libenter; ut in eadem aqua religio vera in columnis esset, falsa autem damnaretur. Sed num imitanda? nequaquam. Non omne tempus, nec omnis locus, est tempus, aut locus miraculorum. Neque Deus ad prodigia alligatur; potest fidem alijs quoque rebus astruere; immo, justissimè miracula negat, vbi sunt, qui ea intempestiuè exigunt. Vnde, dicentibus Scribis & Phariseis, Magister, volumus a te signum videre, respondit: Gene- ratio mala & adultera signum quarit: & signum non dabitur ei, nisi signum Iona Propheta. Et Herodes, viso Iesu, gaudens est valde. Erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eo quod audierat multa de eo, & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Interrogabat autem eum multis sermonibus. At ipse nihil ei respondebat.

Discunt hinc miraculorum intempestui scitores, D E V M prodigia exhibere, quando ipse vult, non quando ipsi. Patrata sunt, ea quidem, per diuini spiritus viros, sed DEI jussu, non libitu curiosorum; atque ad veritatem, non ad vanitatem stabilendam. Multa, in Sanctis suis, mirari nos vult Deus, non imitari. Quare mirari satis non queo quorundam hominum judicia, qui, cum à Sanctorum vita procul recedant, tamen eorum miracula non revertentur affectare. Monstri simile est, Pontificiam prohibitionem, apud vulgus indoctum valuisse, & tamen viros, qui sibi videntur prudentes ac eruditii, adhuc istam aquarum probationem non so-

Matth. 12:38.

Lue. 23:8.

XIX.

O 2. lūm de-